



הוסף ע"י סוכל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף ק"כ ע"א

בישיבה של ב"ד או של תורה, את מי מושיבים בראש ולדבר בראש?

זקן שאינו מופלג וקצת חכם	זקן מופלג וקצת חכם	
לחכם	לחכם	חכם מופלג
לזקן ¹	לזקן	חכם שיאנו מופלג

במסיבה של משתה את מי מושיבים בראש ולדבר בראש?

זקן שאינו מופלג וקצת חכם	זקן מופלג וקצת חכם	
לחכם	לזקן	חכם מופלג
לזקן	לזקן	חכם שיאנו מופלג

למי נאמרו המצוות דלהלן ולמי לא?

שאר המצוות	בת יורשת נחלה	מצוות התלויות בארץ	
נאמר	נאמר ²	לא נאמר	אבות – דור יצי"מ
נאמר	לא נאמר	נאמר	בנים – דורות הבאים

¹ כן הכריע רשב"ם בסד"ה והוא דמפליג בזקנה, דכיון שרב אשי מיירי דוקא כששניהם מופלגים משמע שבשניהם אינם מופלגים אין את החילוק בין ישיבה למסיבה, ולכך יש להעדיף את הזקן כדי שלא יבוש, דהחכם הצעיר לא יבוש שיודע שמכבדים לזקן מפני זקנותו, וע"ע בריטב"א וברא"ה.

² מלבד לבנות צלפחד שבהם יש גזה"כ – לטוב בעיניהן תהיינה לנשים. וכתבו תד"ה מתיב, דאף שבהם כתיב ולא תסוב נחלה, י"ל שהוא עצה טובה. וע"ע ביוסף דעת כאן (עמ' ל"ד).



הוסף ע"י סוכל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף ק"כ ע"ב

בית הלל דילפינן גזירה שוה שחוטי חוץ ונדרים, מה לומדים מזה?

מקרא: דראשי המטות	מקרא: דאהרן ובניו וכל ישראל	
שיש שאלה בהקדש	שלכולם נאמר	בשחוטי חוץ
הפרת נדרים ביחיד מומחה	שהפרת נדרים בגי הדיוטות ³	בנדרים

הקדש בטעות, האם הוא הקדש או לא?

סוף ההקדש – תמורה	תחילת ההקדש	
הוא הקדש	הוא הקדש ⁴	לבית שמאי
הוא הקדש	לא הוא הקדש	לבית הלל

איזה לשונות מועילים בהפרת נדרים⁵?

בבעל	בחכם	
מועיל	אינו מועיל	לשון הפרה
אינו מועיל	מועיל	לשון התרה

³ ריב"ם פירש בתד"ה שהפרת, דכיון שכתוב ראשי משמע שנים, ואין ב"ד שקול – מוסיפים עוד אחד, ומכאן למדנו שלושה. ור"י למד מסברא, דכיון שרק במומחה מספיק אחד, אי"כ בלא מומחה צריך לפחות שנים, ואין ב"ד שקול – מוסיפים עוד אחד, הרי שלושה.

⁴ וראה בתד"ה דתנן, שמיירי באומר שור שחור שיצא מביתי יהא קדוש, ויצא לבן, ושאלו אותו אחי"כ: אילו הייתה יודע שיצא לבן הייתה אומר שחור, ואמר שהיה אומר לבן, אז קדוש – דמחשבתו מבטלת אמירתו [אולם זה רק לענין ליצור הקדש ולא להיפך – לבי"ש].

⁵ הנה ב"ש למדו דין זה מגזיה"כ דזה הדבר, שהדבור האמור בפרשה מעכב, והיינו לבעל בלשון שלו ולחכם בלשון שלו. ובית הלל שצריכים את הקרא לגז"ש, ילפינן לדין זה מסברא. וכן פירשו תוס' ד"ה מיבעי בתי הראשון, וכתבו: דאף שר' יחנן הביא לברייתא הזו, לא משום שסובר שזה הלימוד – וכב"ש, אלא שהביא רק ראיה לדין. ובתי השני כתבו: דאף שהקרא דרשינן מיניה לגז"ש, מ"מ אפשר לדרוש לשני הדברים, דכיון שאין לנו פירכא על הגז"ש הזו, ולכך לא איכפת לן מה שהיא אינה מופנת.